

Κατὰ τὰς ἀξιοπρέπειας πληροφωρίας φαίνεται ὅτι ἔγνωσαν οἱ καταχρήσασαι συνεισίστασι τῆς δημοκρατίας.

Αὐτὰ ὅλα, κύριε Χάιν, ἠγωνίσθη ἀκυρώσας διὰ τὰ πληροφωρηθῆ βαθεύς καὶ βασιμῶς καὶ ἀναφύονται, φαίνεται ὅμως, ὅτι ὅλα αὐτὰ προ-
ἦλθον διὰ τὸ εὐθύνει καὶ ἀπλεῖν τοῦ Α. καὶ λάβετε εἰς τὸ εὖ μετρά. Μὴν μὲ τὸ προσήκον σέβας

Ο διδύλας σας

Π. Ι.

Η σκιά τοῦ Τιμοκλέοντος.

Π. Αἰεὶ, καὶ ἔγνωσθαι ὁ Τιμοκλέων;

Δ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Π. Πρὸ θεῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Δ. Ἐνθάδε.

Π. Πρὸς θεῶν καὶ εἰς τὴν Κόρινθον, ἥτις ἔστι μητροπόλις τῆς Κορινθίας.

Δ. Καὶ τοῦτο γνωστὸν.

Π. Εἶναι λοιπὸν ὁ κορυφαῖος Καποδίστριας συμπολίτης, ἡ μὲλλον, τέκνον τοῦ Τιμοκλέοντος.

Πρὸς ἔγνωσθαι, καὶ πότε ἤκουσεν ὁ Τιμοκλέων;

Δ. Οταν ἡ ἐλευθερία καὶ εὐδαίμων αὐτοῦ πα-
τρίς, ἡ Κορινθία, ἐπρόσκαλέρθη ἀπὸ τοῦ Συ-
ρακουσίτου νὰ δώσῃ εἰς βοήθειαν αὐτῶν, νὰ
τοὺς ἐλευθερώσῃ καὶ ἀπὸ τὴν τύραννον Διονύσιον,
καὶ ἀπὸ τῆς χειρότερης τοῦ τυράννου διχυσίας
τῶν πολιτῶν.

Π. Εἰς τοὺς λοιπὸν ἀπὸ τὸν Πλούταρχον, ὅτι
ἡ μὲν περὶ τοῦ βοήθεια ἦτο μικρά, ἀλλὰ δὲν
εὗρεν ἄλλον ἰκανότερον νὰ τὴν μεγαλύνῃ παρὰ
τὸν Τιμοκλέοντα, καὶ ὅτι, ὁ ἴσως μόνος εἰς
ἐκείνου τοῦ χρόνου τὴν περίετον, μέγας ἀνὴρ
οὔτοι, ὅχι μόνον τὰς Συρακοῦσας, ἀλλὰ καὶ
πολλὰς ἄλλας πόλεις τῆς γῆς, ἱεργισμένους,
καὶ πολλὰς τρομασμένας ἀπὸ τυράντους, καὶ
πολέμους ἐμφυλίου καὶ ξένους, βοηθούμενος ἀπὸ

πολλὰ ἀλλοῦς κρατίως, φειδόμενος, ἡμέρας,
καὶ μὲ κατακούσας πάλιν ἐπαρχῆς ἐπέβλεπε.

Δ. Τὰ ἐξῆς, καὶ ἐπὶ τὰς τὰ ἀναγνώσαν, ἡ δὲ
γὰρ τοῦ Τιμοκλέοντος μὲ φέρει εἰς ἐκκλησίαν.

Π. καὶ δευτέρως κρίνεις φίλτατε διὰ τὸν Τιμο-
κλέοντα, καὶ ἑνὶ τῶν κριῶν περισσώτερον τοῦ Εὐκα-
ρίνου.

Δ. Ορθῶς κρίνεις ὅτι ἀπὸ τῆς θανάτου τοῦ Τι-
μοκλέοντος εἰς τὸν ἑκατόμηνον, τι δὲ εἴπαι
πολλὰς, οὐδ' ἄχρηστα, ἔχει πλέον ἀλλὰ δευτέ-
ρας, ὅστις δὲν εἶναι ἐλευθερὸς νὰ κρίνῃ τὰς πράξεις

τῶν ἀρχόντων. Τὸ ἀφελόμενόν τῶν ἀνθρώπων νὰ
συλλογίζονται, ἂν δὲν εἶχαν τὴν ἐξουσίαν νὰ φανε-
ρῶσιν τοὺς εὐλογισμοὺς τῶν; ἀλλὰ τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς
τὸ Τιμοκλέοντα, εἰπάμεν, εἰς πόσιν γνώσιν τῆς
Ἑλλάδος κρὶναι μέντοι ἐλπίδας νὰ εὖρος σφάγῃ;

Π. Εἰς αὐθιγὰν, φίλε, τῆς νικητῆς ἐλευθερίας
καὶ ἀπὸ τῆς ἀνομίας Ἑλλάδος. Τὸ ἐκατόμηνον
καὶ αὐτοί, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπρόσκαλιναν ὁ

ἔσθον ὁ Τιμοκλέων.

Δ. Καὶ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμεῖς, καθὼς ἀπὸ τῆς
ἐπρόσκαλιναν Βασιλέα: Κεῖται ἀφῆνται ἴσως
νὰ τὴν περικυκλώσῃ, σφαιριζόμενοι, ποῖα φα-
τρία πλέον τῆς ἄλλης νὰ κολληθῇ τὸν Κίμω-
να, νὰ τὴν ἀπατήσῃ, νὰ τὸν φθείρῃ διὰ νὰ
τρέψῃ τὴν ἰδιότητος φθορὰν, καὶ ποῖα πάλιν νὰ
τὸν ἀποφαντήσῃ, νὰ τὸν λαιδερῇ, νὰ τὸν
ὀβρισησῇ, ἂν τὸν ἔσθῃ ἀδυσώπητον εἰς τὰς ἐπι-
θυμίας τῆς, ἂν τὸν ἔσθῃ ἀληθῶς Ἑλλήνων πολί-
την, καὶ ὅχι Κίμωνα.

Π. Τοὺς γνωρίζεις κατ' ὄνομα ἔλασθαι ἔρθε-
ρας τὴν πατρίδα μὲ πᾶσι διχυσίαις τῶν.

Δ. Εἶναι ἔμπας καὶ ἐν ἄλλῃ γένεσι κολλᾶται, τοὺς
ἀποτίους ἴσως δὲν ἐγνώρισεν ἀκόμη.

Π. Πόσους λέγεις;

Δ. Τοὺς ἀνομαζομένους Φαναριώτας. ὅλοι φυσικῶς
οἱ Ἕλληνες ἐμολυνθῆσαν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν

Μουσουλμάνων, ἀλλ' ἐμολυνθῆσαν τῶν Φαναριωτῶν
ἐγὼν τοῦτον βασιλέως, τότε πλέον δυσταπλῆτος
ἦσαν πλησίον μὲν ἔσαν εἰς τὴν τύραννον,
ὅσον συγγράματα κατεφίλου καὶ τὰ κράττετα
καὶ τὰ ἐπιθήματα τῶν δοῦν αὐτοῦ, φονίαν
τοῦτοι ἄρα. ἡ Πόλις ἐξέλειπε, ἡ καὶ ἡ
χρησθῆσαν, αὐτοῖς ἐπὶ αὐτῶν. ἡ τοῦτο ἔλας
μὲν ἀληθῆρας, ὅτι πολλὰ δόλγῳ ἐξ αὐτῶν
ἐπαρῆσαν ἀπὸ τὴν λίσσαν τῆς φιλοπρετίας
καὶ τῆς φιλοκερδείας. Μαθηταὶ νὰ παύσων
ταὶ ἀργαὶ ἀπὸ τὰ αἵματα τῆς Μακεδονίας,
καὶ σερραῖοι τὰ ἀπρόσδοκῆτος τὴν ἄκοπιν ταυ-
τὴν τρεφῶν καὶ τρυφῶν, ἐτοιμάζονται, ὡς λιμο-
κτονεῖναι μὲν, νὰ παύσων τὰς τὴν ταλαί-
επρον Ἑλλάδα, μὲ ἐλπίδα νὰ τὴν φλεβοτομή-
σι. τοῦτοι φίλοι, φοβέσθαι μὲ δὲν γνωρίζῃ
ὁ Καποδίστριας. Ἐάν, κατὰ δυστυχίαν, ἀπατη-
θῇ, περικυκλωθῇ ἀπ' αὐτοῦ, μὴ ἐλπίδα πλέον
νὰ φέρῃ, ὅτι αὐτὸς ἐπὶ αὐτῶν εἰς τοὺς
Ἕλληνας τῆς ὁδοῦ, χρεὼν ἔχει, ἀνθέ-
λοι νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ
νὰ τὸν κατασθῇ ὑποκτεν εἰς ὅλους. Ἰσχυ-
ρῶς καὶ φανερῶς, ὅσον προχωρήσῃ, ἄλλου
σκοπὸν δὲν ἔχουν παρὰ νὰ δεσπίζωσι καὶ νὰ τρέ-
σσονται ἀργεῖ.

Π. Διὰ τοῦτο ὅμως κατὰ τοῦτο οἱ Φαναριῶται
ἀπὸ τοῦ Ἰησούτου, καὶ τοῦτο μάλιστα συνε-
γὰ εἰς τὸν γνῆρσιν καὶ φυλάξῃ αὐτοῦ.

Δ. Τὸ τοῖον;

Π. Φιλόπρετοι καὶ φιλοκερδεῖς, ὡς εἰ Ἰη-
σουῖται, δὲν ἔχουν ἔμπας τὴν παροργίαν τῶν
Ἰησουῖτων. Οἱ Ἰησουῖται δὲν ἀνακαλύπτουν εὐκολα
τοὺς σκοποὺς τῶν, πλὴν ὅταν καὶ ὅταν σερε-
θῶσιν ἀκλόνητα. οἱ Φαναριῶται ἐξουσιᾶς ἀναι-
τίστον ἀπλοῖ, καὶ ἀπένουσι, ὡς σολίζονται ἀπὸ
μὴ φανερά μὲ τὰ τυραννικὰ ἐπιθέματα. ποῖς
ὅτινα γράζων, ὑπογράφεται μὲ τὴν παλαιότητα

τῶν τίτλων. ὅταν περὶ αὐτοῦ ταξιδεύοντες,
φροντίζον νὰ γνωστοποιῇ ἡ διὰ τοῦτος τῶν
τῶν Ἑφημερίδων, εἰς τὴν διφθερῶν νὰ γνωρίζῃ
τὰς πράξεις καὶ τὰ διαδραματὰ τῶν φημισμέ-
ων Ἑλλήνων, εὖδὲ συλλογίζονται, ὅτι ὅταν τὸν
ὑποκτεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, παύσων νὰ γίνω-
σιν ὑποκτεν μὲ τὴν μελίαν τῶν διφορητῶν
Δ. Εἶχ' ὅσον δικαίον νὰ τοὺς φοβέσθαι.
Π. Φέβος μέγας ἡ ὑποκτεν ἐκατήτησεν εἰς
τόσον, ὥστε ἐκινῆθη λόγος εἰς τὴν Βουλὴν,
ν' ἀπαλείψωσι διὰ ψήφισματος ἀπὸ πᾶν ὑποκ-
τεν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἡ καὶ ἀπὸ
τὰ ὑπέρτατα τρία, ὅλους τοὺς ἐπὶ τῶν Φα-
ναριώταις.

Δ. Σπύριον φέβος, καὶ πολλὴ πολιτικὴ
τρεφὲν τοῦ ὁρακτοῦ, ἐπεὶ χάρις νὰ δὲν
ση τοῦ ἔσθῃ, προφύλασσι τὰ ταλαιπώρη-
των μέλλοι τα τέσσα ἀπὸ τὴν πατρίδα ἀνάστη-
νός. Ἀν αὐτὸ δὲν ὑφίστασθαι τὴν κυδίαν ὁ
Καποδίστριας νὰ πᾶν εἰς τὰς πατρίδας τῶν.

Π. Μὴ φοβῶ, φίλε, πάλιν σὲ λέγω. Τὸν
γνωρίζεις καὶ αὐτοῦ, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς τῆς
Ἑλλάδος πατριώτας: εὖδὲ ἤθελε δεχθῆν, τὴν
πρόσκλησιν (καὶ τοῦτο ἀνέμας: περίετον αὐτό
ματον, ἥτις ἀναγκάζει τὸν Καποδίστρια νὰ με-
μῇ τὸν Τιμοκλέοντα), εὖδὲ ἤθελε, λέγω, τὸν
δεχθῆν, ἂν δὲν τὴν ἔσθῃ πρόσκλησιν τῆς πα-
τρίδας τοῦ Τιμοκλέοντος: πρόσκλησιν αὐτοῦ
πατρός τοῦ Τιμοκλέοντος. Οὐχὶ δὲ ἤθελε τὴν
δεχθῆν ἂν δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ πράξῃ ὡς τὴν
Πελοπόννησον καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ὅτι ὁ
πράξῃ ὁ Τιμοκλέων εἰς τὴν Σικελίαν. Τούτου
τοῦ μεγάλου ἀνδρός τὴν ψυχὴν φαντάζεται
μὴν ἀμφιβάλλει, ὅτι ὡς τὴν τάσῃ, ὁ Καποδί-
στριας ἐπὶ ἀπαρῆται ἀφῆτος εἰς αὐτὸν καὶ
τοῦ λόγῳ τῶν ἑσθῇ λόγων.

Π. συνεγὰ εἰς τὴν πρόσκλησιν ἡ Βουλὴ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

AN EARTH OΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

THE
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δρ 22 Υδρ, τῇ 14. Ιανουαρίου. 1828. Περπτη.

Ὅστιν προτιμᾷ τὴν Ἀλήθειαν
Αἰετ.

Τιμὴ ἑτησίᾳ πέντε τάλλαρα ἰσπανικὰ, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.
Εκδίδεται μίαν φορὰν τὴν ἐξομοιάδα.

ΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τελειωθείσης τῆς ὀλίγης διανομῆς τοῦ
ἀλευρου, ἃς ἔλαβον καὶ εἰς τὰ λείψανα ὅπου
ἔμειναν τῶν κλεφθέντων πραγμάτων, τὰ ὅποια
ἀνεκρίθησαν παρὰ τῆς Δημογεοντίας καὶ Διοι-
κητοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ τὰ
συναχθέντα γρόσια νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς
τὴν ἐνδοκίαν τοῦ τόπου, μᾶλλον δὲ διὰ τὴν αἰ-
σχροκέρδειάν του. Γνωμένης δὲ τῆς δημοπρασίας

Εἶναι θεσιμώτατον συμπέρασμα κατὰ τῆς ἀξιολογῆ-
σαν πληροφορίας, ὅτι ἀπὸ τὸ ἔλεον τοῦ πράγ-
ματος ὅπου ἤρξαν οἱ Ἀμερικανοὶ πρὸς τὸν Α,
διὰ τὸ τὸ διαμοιράσῃ, οὔτε τὸ ἔμεν μόνον ἐφάνη
εἰς τὴν δημοκρασίαν, τὸ δὲ λυκὸν ἐβύλισεν εἰς
τὸ μαχαζὶ, ἥδὲ ποσότης τῶν χρημάτων ἀγνοεῖ-
ται πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ παρόν. ὥς ἀδεται πρέπει
νὰ ἐγινεν ἡ ποσότης αὐτῇ, καθὼς εἰς τὸ ἐπίλοιπον.

Διὰ τὸν τοῦ κλέπτα τοῦ μπαζίου τοῦ
ὁποῖου ἀνέφερα ἂν εἶναι ὁ κύριος Δημουλάς
II. K., εἰς τοῦ ἐπίου τὸ ἐπίτιον ἦτον
τὸ πρᾶγμα θαλμῆνον, καὶ ὁ κύριος Α. Ζαφφε
τῆς εἰς τὸ Καφενεῖον τοῦ Γενναίου.

Ελληνική Πολιτεία
 Ἡ Βουλὴ τῶν Ελλήνων
 Πρὸς τὴν Αὐτοκυβερνητικὴν
 Ἐπιτροπὴν.

Ἡ Βουλὴ ἀναγνοῦσα τὴν πρὸς ἀμφοτέρω τὰ
 Διοικητικὰ σάματα ἀναφορὰν τοῦ Κινεῦ τῆς
 νήσου Ὑδρας περὶ ἐξοικονομήσεως τοῦ λαοῦ αὐ-
 τῆς διοριζόμενον εἰς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

Καὶ θεωροῦσα τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους ὁ αὐ-
 τοῦτος λαὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ
 ἑπταετοῦς τῆς Ἑλλάδος πολέμου κατὰ θάλασ-
 σαν ἔκαμε.

Ελπίσται ἀξιοπρεπὲς νὰ εἰκονηθῇ ὁ λαὸς
 οὗτος, ὅστις κατεκὼν ἄνδρον γῆν, ἐν καιρῷ
 σάσεως τοῦ Ναυτικοῦ πενῇ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅσον ἀξιοπρεπὲς εἶναι τὸ ἔργον
 τοῦτο, ἄλλο τόσο ὀφείλει νὰ γένη μοναδικόν
 καὶ ἀνάλογον μὲ τὴν δυσυχίαν, τὴν ἐνταῦθα
 λαὸς οὗτος πάσχει διὰ τὴν ἀκαρπίαν τῆς πα-
 τρίας, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνη νὰ ἐπεκρίνῃ
 περὶ τούτου μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλά-
 δος τοῦ ὁποίου ὁ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐρχόμενος
 σελγίζει.

Προσκαλεῖται λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναγ-
 γεῖται ταῦτα πρὸς τοὺς ἐλθόντας πλὴρ οὖς
 τῆς νήσου Ὑδρας, βεβαιῶσα αὐτοὺς ὅτι μία
 ἐκ τῶν πρώτων σκέψεων, τῆς ὁποίας θέλει λάβει
 ἡ Βουλὴ μετὰ τοῦ Κυβερνήτου, θά εἰ εἶναι καὶ
 ἡ περὶ ἐξοικονομήσεως πόρου ζωῆς τοῦ ἀνδρείου
 λαοῦ τῆς νήσου Ὑδρας.

Ἐν Ἀγίνῃ τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1828.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Ρενιέρης.

Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς

(Τ.Σ.)

Χ. Αἰνεϊαν,

4

Πλειάριον προσερχόμενον ἀπὸ τὸν Ἀργολικὸν
 κόλπον μᾶς ἔφερε τὴν χαρμᾶσυν αἰγυῖαν τοῦ
 εὐτυχέως κατευοδίου τοῦ ἐξόχου Κυβερνήτου μας
 Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια εἰς Νάυπλιον μὲ ἐν
 Ἀγλικὸν δίκροτον τῇ 5 τοῦ ἐνεσῆτος. Τερπνὸν
 πρᾶγμα ἦτο τὸν ἰδὲ τις κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέ-
 ραν, τὴν ἀνέκφραστον χαρὰν τῶν συμπολιτῶν.
 Κάθε γυνίαν τῆς πόλεως ἀντήχει ἀπὸ τὸ ὄνο-
 μά του, κάθε σῶμα δὲν ἐπρόφερε εἰμὴ τὸ ὄνο-
 μά του, κάθε πρῶτον ἦτο φειδρὸν, καὶ ἡ ἐνυ-
 πομονησία τοῦ νὰ ἀκούσῃ βεβαιωτικῶς τὴν
 ἀφίξίντου, ἦτον ἡ ὁποία λύπη τοὺς ἐδασάνει,
 καὶ ὅλ' αὐτὰ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος μιᾶς καλητέρας
 τύχης Μετ' οὐ πολλὸν ἐβεβαιώθημεν.

Οὗτος ὁ μέγας ἀνὴρ (τοῦλάχιστον καθὼς
 ἐκείνην ἐποχὴν) εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἐμπιστεύ-
 ομεν, τὰς ἡμέρας τῆς ὑπάρξεώς της καὶ τῆς δό-
 ξης της, δὲν ἔσχε νὰ τῷ γενῇ ἐκεῖ μία λαμπρὰ
 καὶ ἀνάλογος τῆς ἰκανότητός του ὑποδοχὴ, ἐπει-
 δὴ ἐκείνην ὅτι εἶναι πτωχὴ καὶ ἀκαρπία τῆς πα-
 τρίας, ἐπειδὴ, ἐνὸς τὸ δίκροτον
 ἐπαρρηθετο εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον ἡ φρουρὰ
 τοῦ Παλαμηδίου ἡτοιμάζετο πρὸς ἀδελφοκτονίαν.

Ἡ ἀγαθυτέλπις παρούσα τοῦ ἐσαμάρτησε
 τὴν φανέρωσιν καρμῆος τραγικῆς σκηνῆς κατὰ
 μίμησιν τῶν προτέρων!

Ἀδεταί λόγος, ὅτι, τὰ κατὰ τὴν χέρσον
 Ἑλλάδα ρουμελικὰ νικητὲρα στρατεύματα νὰ ἐκ-
 ρίψαν πάλιν τὸ ἀθάνατον εἰς τὰ χροινὴ τῆς
 Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον ἰσχυρίαν Μεσο-
 λόγιον. Ἡ ἀνάκτησις αὐτῆς τῆς πολυπαθοῦς
 πόλεως, εἰς τὸν κόλπον τῆς ὁποίας κεῖνται τὰ
 κόκκαλα τῶν ἐνδοξοτέρων ἡρώων τῆς Ἑλλάδος,
 πόσον θέλει ἀνάψει ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ τὰς πατρι-
 ατικὰς τῶν συναδελφῶν των Ελλήνων καρδίας
 εἶναι ἀνέκφραστον!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

